

[Bertel Haarder.]

så vi i uddannelsesdebatten kommer ind på et lidt mere frugtbart spor, som tager udgangspunkt i de forhåndenværende selvstyrende uddannelsesinstitutioner, bevarer muligheden for at sprede uddannelserne vidt ud over landet og undgår de ulidelige og tidkrævende mødeaktiviteter, som plager mange store, integrerede uddannelsesenheder med deres gensidigt fremmedgjorte personalegrupper.

Gerda Møller (KF):

Vi kan da i det konservative folkeparti glæde os over, at man fra regeringens side vil tage konsekvensen af den adgangsregulering, der i første omgang finder sted ved de lægevidenskabelige uddannelser, ved at tage de hidtidige forudsætninger for Panum instituttets udbygning og anvendelse op til revision for at sikre en effektiv udnyttelse af såvel lærerkræfter som andre ressourcer.

Men når det er sagt, vil vi også i den konservative folketingsgruppe have lov til at sætte et spørgsmålstegn ved måden, hvorpå revisionen skal foregå.

For det første har vi ikke lyst til at tvinge tandlægehøjskolen ind i Panum instituttet, så længe højskolen ingen sikring får for, at den ikke fremtidig alligevel skal have tre eller to adresser, eller hvor meget det nu kan blive til.

For det andet har vi ikke megen tiltro til den koordinering af de uddannelser og andre aktiviteter i Nørre Fælled-området, som Nørre Fælled-udvalget og det faglige landsudvalg for sundhedsuddannelserne og det tilsvarende for de naturvidenskabelige uddannelser går ind for. Det er en koordinering, som ikke alene skal have udgangspunkt i faglige fælleselementer i uddannelserne, altså en form for basisuddannelse, men også have udgangspunkt i det arbejdsfællesskab, der måtte være i den senere erhvervsfunktion.

Vi hælder mere og mere i vores gruppe til den anskuelse, at basisuddannelserne snarere fører til en forsinkelse af det enkelte studium fremfor en rationalisering. Hvis der hertil kommer tvungent uddannelsesmæssigt samarbejde imellem sundhedsuddannelsesinstitutionerne, så mener vi, at uddannelserne nok bliver afstemt efter hinanden, men at det nok også vil føre til en meget voldsom central dirigering af de enkelte uddannelser, og en sådan central styring ønsker vi ikke. I det hele taget

mener vi, at den enkelte uddannelse er bedst tjent med at være selvstændig og hvile i sig selv. Det behøver jo ingenlunde at forhindre et fornuftigt samarbejde institutionerne imellem. Jeg tænker bl. a. på den meritoverførsel, som også hr. Bertel Haarder var inde på, eller det nødvendige tværfaglige forskningsmæssige samarbejde, der kan føre til, at alle dele af sektoren er dækket forskningsmæssigt.

Vi er altså ikke tilhængere af at etablere det foreslåede center for sundhedsuddannelser i Nørre Fælled-området, bestående af både korte og lange uddannelser. I øvrigt finder vi også, at forslaget på dette område er meget løst formuleret, idet der jo i virkeligheden intet forslag er om det uddannelsesmæssige samarbejde, men bare en henvisning til en rapport, der peger på fagområder, hvor der menes at være mulighed for samarbejde. Heller ikke på det forskningsmæssige arbejdsområde er der anvist konkrete opgaver.

For det tredje er vi heller ikke positivt indstillet over for uddannelseseksperimentet det sundhedsvidenskabelige fakultet, der skal etableres som et forsøg med henblik på at integrere de korte og lange sundhedsuddannelser. Vi kan forestille os, hvad det kan bruges til som løftestang for de korte uddannelser og ikke til nogen som helst gavn for de længerevarende uddannelser.

I øvrigt mener vi, at vi har forsøg nok inden for hele uddannelsessektoren, og derfor kan vi heller ikke gå med til, at der bygningsmæssigt disponeres med hensyn til etablering af et sådant forsøg, og det forstår jeg skal ske ved, at man bygger på det femte afsnit af byggeriet.

Vi beklager i den konservative gruppe denne ændring af undervisningsministerens indstilling med hensyn til byggeriet. Vi skal jo kun tilbage til maj måned sidste år, altså for mindre end et år siden, hvor ministeren havde den indstilling, at det under de samme forudsætninger, som er indeholdt i det foreliggende forslag, ville være muligt at begrænse byggeriet til de første fire byggeafsnit, som kan udgøre en afsluttet enhed. Vi vil altså gerne have en begrundelse for, at det nu er nødvendigt under samme forhold at tage femte afsnit med. Det drejer sig jo om en temmelig stor besparelse, hvis man kan nøjes med de fire afsnit, i forhold til, hvis man skal have det femte med.

Selvfølgelig vil vi ikke forhindre undervisningsministeren i at foretage besparelser, men